

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์กับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มตัวอย่าง เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวน 230 คน (ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 202 คน) ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) จากประชากรที่เป็นแพทยานาชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลศูนย์ 17 แห่ง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์ มี 4 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างขององค์การ กระบวนการที่ใช้ในองค์การ พฤติกรรมของผู้นำและพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน รวมทั้งหมด 60 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย มี 3 ด้านคือ ความล้าเร็วในงาน อ่อนน JT ในการบริหารงานและการมีส่วนร่วมรวมทั้งหมด 40 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขและทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้กับหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ 17 แห่ง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาแต่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกัน จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรลัมประลัทธ์อัลฟารอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยายการศองค์การเท่ากับ 0.98 และแบบสอบถามความพึงพอใจในงานเท่ากับ 0.98 เช่นกัน แล้วจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่ม

ตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์นำมาก้าวค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนเบี้ยงเบนมาตรฐาน และจัตรเดือนบรรยายกาศองค์การข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้า หอผู้ป่วยนำมาก้าวค่าคะแนนเฉลี่ย คะแนนเบี้ยงเบนมาตรฐาน และจัตรเดือนความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบผลคูณของเพียร์สัน (r_{xy}) และทดสอบความนัยสำคัญ ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้ t-test

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 202 คน พบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 99.0 มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ร้อยละ 54.0 และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าร้อยละ 86.1 มีภารกิจงานในโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 800 เตียง ร้อยละ 60.0 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยศัลยกรรมคิดเป็นร้อยละ 28.7 มีคุณลักษณะที่รับผิดชอบส่วนใหญ่เป็น พยาบาลวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 57.9 มีจำนวนเตียงที่ต้องรับผิดชอบอยู่ระหว่าง 21-30 เตียง คิดเป็นร้อยละ 49.0 มีระยะเวลาปฏิบัติงานในช่วง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.1 และ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วยอยู่ในระหว่าง 1-6 ปีร้อยละ 32.7 ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเรื่องการบริหารมาก่อนเข้าดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย คิดเป็นร้อยละ 65.8

2. ข้อมูลเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การ

2.1 หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่า บรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์โดยรวมมีบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับคือ 3.71 ส่วนบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์เมื่อแยกเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าด้านโครงสร้างขององค์การด้านพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน และด้านกระบวนการกรที่ใช้ในองค์การมีบรรยายกาศองค์การอยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย

ตามลำดับดังนี้ คือ 4.13 3.92 และ 3.63 ส่วนด้านพฤติกรรมผู้นำนั้นมีบรรยายการศองค์การอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย คือ 3.35

2.2 บรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์เมื่อแยกตามขนาดของโรงพยาบาลศูนย์ทั้ง 3 ขนาดคือ 650 800 และ 1000 เตียง มีบรรยายการศองค์การอยู่ในระดับดี โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย คือ 3.64 3.74 และ 3.75 ตามลำดับ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน

3.1 หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าต้น因แห่งความพึงพอใจในงานโดยรวมแล้วอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากคือ 4.05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านได้แก่ ด้านความล้าเร็วในงาน ด้านการมีส้ายล้มพันธ์ และด้านอ่านใจในการบริหารงาน พบว่ามีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับพึงพอใจมากทั้ง 3 ด้าน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ คือ 4.13 4.13 และ 3.87

3.2 ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยเมื่อแยกตามขนาดของโรงพยาบาล พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ทั้ง 3 ขนาดคือ 650 800 และ 1000 เตียง มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากคือ 3.98 4.03 และ 4.16 ตามลำดับ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับความล้มเหลวระหว่างบรรยายการศองค์การ กับความพึงพอใจในงาน

4.1 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย พบว่าบรรยายการศองค์การโดยรวมมีความล้มเหลวทางบวกกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านโครงสร้างขององค์การด้านกระบวนการที่ใช้ในองค์การด้านพฤติกรรมของผู้นำ และด้านพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน พบว่ามีความล้มเหลวทางบวกกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

4.2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย โดยจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลศูนย์พบว่าบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 650 800 เตียง มีความล้มเหลวทางบวกกับความพึงพอใจในงาน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 1000 เตียงพบว่า มีความล้มเหลวเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

การศึกษาความล้มเหลวระหว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้า หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข ผู้วิจัยแยกกิจกรรมตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. บรรยายการศองค์การ โรงพยาบาลศูนย์

จากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์ เมื่อจำแนกตามขนาดของ โรงพยาบาลศูนย์ขนาด 650 800 และ 1000 เตียงคือ 3.64 3.74 และ 3.75 ตามลำดับ (ตารางที่ 11) แสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์อยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกัน สามารถอภิปรายได้ว่าจากการแบ่งขนาดของ โรงพยาบาลศูนย์เป็น 3 ขนาด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเกิดความต่อเนื่องในการพัฒนา โรงพยาบาลและเพื่อให้สามารถดำเนินการตามแนวโน้มของรัฐได้ กระทรวง สาธารณสุข จึงได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยขึ้นเพื่อให้หัวหน้าหอผู้ป่วยทุกคนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ทุกขนาด สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการศองค์การ โรงพยาบาลศูนย์โดยรวม คือ 3.71 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลศูนย์โดยรวมอยู่ในระดับดี (ตารางที่ 10) เนื่องจากฝ่ายการพยาบาลของ โรงพยาบาลศูนย์เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบงานบริการพยาบาลในโรงพยาบาล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นเรื่องคุณภาพของงานบริการที่ผ่าน ผ่านคือ งานด้านส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทางการพยาบาลได้ยึดเป็นแหล่งปฏิบัติ ทำให้ งานเป็นระบบและอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้นจึงมีการกำหนดโครงสร้างขององค์การที่ชัดเจน มีการนำเทคโนโลยี นำมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้องค์การเกิดความคล่องตัวและซับซ้อน ให้

บุคลากรร่วมมือร่วมใจกันทำงานมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันซึ่งส่งผลให้หัวหน้าหอผู้ป่วยและบุคลากรทุกคนสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนูนเกรทต์ ตีมา ก (2528, บทคัดย่อ) ที่พบว่าบรรยายการองค์การโดยรวมของวิทยาลัยพยาบาลมีแนวโน้มเป็นแบบจำเพาะ(open climate)และสอดคล้องกับการศึกษาของอัมมัน ไชยกองศรี (2530, บทคัดย่อ) ที่พบว่าโรงพยาบาลลุ่มน้ำส่วนใหญ่ มีบรรยายการขององค์การเป็นแบบจำเพาะแต่ยังคงกับการศึกษาของเจมจันทร์ เดชบัณ (2533, บทคัดย่อ) ที่พบว่าบรรยายการองค์การในฝ่ายการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลลุ่มน้ำส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนบรรยายการองค์การในด้านโครงการสร้างขององค์การ ด้านกระบวนการที่ใช้ในองค์การ และด้านพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน คือ 4.13 3.63 และ 3.92 ตามลำดับ (ตารางที่ 10) แสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการขององค์การในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีส่วนบรรยายการองค์การในด้านพฤติกรรมผู้นำนั้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคือ 3.36 (ตารางที่ 10) ซึ่งแสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการขององค์การในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยแยกภิประย เป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านโครงการสร้างขององค์การโรงพยาบาลศูนย์เป็นโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่ของกระทรวงสาธารณสุขกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ตั้งนี้เนื่องให้การบริหารงานในโรงพยาบาลศูนย์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดโครงการสร้างขององค์การไว้อย่างชัดเจน (กระทรวงสาธารณสุข, 2528, หน้า 8) โดยมีฝ่ายการพยาบาลเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการพยาบาลผู้ป่วยภายในโรงพยาบาล ซึ่งการให้บริการพยาบาลในระดับโรงพยาบาลศูนย์นั้นตามโครงการพัฒนาระบบบริการของสถานบริการและหน่วยงานสาธารณสุขในส่วนภูมิภาค (พบส.) ได้กำหนดไว้ว่าบริการพยาบาลในระดับโรงพยาบาลศูนย์ควรครอบคลุมตั้งแต่การพยาบาลระดับปฐมภูมิ จนถึงการพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหาซุ่มซ่อนหรือการพยาบาลระดับตื้นภูมิ (สำนักงานคณะกรรมการ พบส., 2533, หน้า 2) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการสาธารณสุขตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535–2539) ที่ต้องการการเพิ่มประสิทธิภาพ และยกระดับโรงพยาบาลศูนย์ให้สามารถบริการ

ผู้ป่วยได้ทุกประเภท ถึงระดับที่ผู้ป่วยในส่วนกฎหมายไม่จำเป็นต้องเข้ามารับบริการในส่วนกลาง จากราชบัตรที่ต้องรับผิดชอบดังกล่าวฝ่ายการพยาบาล จึงได้มีการกำหนดโครงสร้างขององค์การได้แก่ บริษัทในการปฏิบัติงาน โดยนายในการปฏิบัติงาน วัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน สายการบังคับบัญชา สายการนิเทศงาน ลักษณะงานในแต่ละตำแหน่ง ขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่ง ระเบียนข้อบังคับในการปฏิบัติงาน วิธีการประเมินผล การปฏิบัติงานแผนพัฒนาบุคลากร คู่มือการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกรุ่นและแผนภูมิโครงสร้างการบริหารงาน ซึ่งคาร์ลิส (Carlisle, 1982, p. 478) ได้กล่าวว่าการจัดโครงสร้าง ขององค์การที่ดีจะ Jen จะทำให้มองเห็นกระแสการไหลของงาน และแนวโน้มยังที่ต้องปฏิบัติ ป้องกันการทำงานที่ซ้ำซ้อนและขัดข้อขัดแย้งในการทำงาน สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานได้ และทำให้องค์การประสบความสำเร็จในที่สุด

1.2 ด้านกระบวนการที่ใช้ในองค์การ คะแนนเฉลี่ยด้านกระบวนการที่ใช้ในองค์กรอยู่ในระดับดีแสดงว่าทั้งหน้าที่ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าวิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานและทำให้องค์การเกิดความคล่องตัวได้แก่ การรุ่งใจ การวางแผน การตัดสินใจ การติดต่ออื่นๆ การควบคุมและมาตรฐาน การปฏิบัติงานมีความเหมาะสม ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้ จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้น มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้โรงพยาบาลในฐานะเป็นหน่วยงานด้านสาธารณสุข ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะการบริหารจัดการของโรงพยาบาล จำเป็นต้องให้มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นสูง มีการบริหารแบบกึ่งราชการกึ่งเอกชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดบริการของรัฐให้อยู่ในระดับมาตรฐาน ประยุตด้วยใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพสูง (นายแพทย์ไนจิตร ปวุฒิกร , 2536, หน้า 76) ดังนั้นผู้บริหารโรงพยาบาลจึงต้องหาวิธีการและเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์การเกิดความคล่องตัวโดยเน้นฝ่ายการพยาบาล ซึ่งมีการปฏิบัติงานในหลายลักษณะ ต้องรับผิดชอบงานหลายอย่าง และต้องติดต่อประสานงานกับทุกฝ่ายภายในโรงพยาบาลและสถาบันอื่น ๆ ภายนอกโรงพยาบาล ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับซึ่งกันและกันเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานสอดคล้องกัน

บรรลุความจุดมุ่งหมายของการจัดบริการรักษาพยาบาล ตลอดจนลดปัญหาอุปสรรคและข้อหัดยั่ง ทำให้การทำงานมีการคล่องตัวยิ่งขึ้นนั่นคือ ฝ่ายการพยาบาลต้องนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม การติดต่อสื่อสารเป็นวิธีการหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในองค์การ เนื่องจากบุคคลในองค์การต้องทำงานร่วมกัน จึงต้องติดต่อสื่อสารกันเพื่อความสำเร็จใน เป้าหมายขององค์การ ดังนี้ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศในการสื่อสารที่เอื้ออำนวยในการ ปฏิบัติงานของบุคลากร (อยุธัย ชนบา, 2530, หน้า 358) เนื่องจากการติดต่อสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ จะเป็นเห็นได้ชัดเจนที่มีความจำเป็นในการนำองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ (Young & Hayne, 1988, p.110) และจากการศึกษาของ อัลต์-ไวท์ และคณะ (Alt - White et al. 1983, p.8-18) เกี่ยวกับบรรยากาศการสื่อสารแบบเบ็ดเตล็ดกระบวนการที่สำคัญ อย่างยิ่งของการร่วมกันทำงาน นอกจากนี้กระบวนการรุ่งใจก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้บริหารทุกคนน่า มาใช้ในการบริหารงานซึ่ง พุทธพรพย มนีศรี (2530, หน้า 149) กล่าวถึงหลักในการรุ่งใจ ให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความพึงพอใจว่าจะต้องพยายามรุ่งใจในสิ่งที่เข้า ต้องการ ซึ่งถ้าบุคคลได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้วจะเกิดความพึงพอใจในงานชั้น และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานก็จะตามมาในที่สุด

1.3 ด้านพฤติกรรมมุ่งความแน่ใจด้านพฤติกรรมผู้นำคือ 3.35 และเมื่อ แยกเป็นพฤติกรรมแบบมุ่งงานและมุ่งสัมพันธ์พบว่ามีความแน่ใจด้านพฤติกรรมผู้นำคือ 3.41 และ 3.30 แสดงว่าทั้วหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าทำที่ของผู้นำคับบัญชาที่แสดงออกถึงการซักจุ่งให้ ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ร่วมมือร่วมใจกับปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จตามเป้าหมายนั้น อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายได้ดังนี้ โรงพยาบาลศูนย์เป็นโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่ ที่สุดของกระทรวงสาธารณสุข เปิดให้บริการสาธารณสุขในระดับต่ำสุดคือ ให้บริการผู้ป่วยที่มี ปัญหาอย่างร้ายแรงซึ่งโดยมีฝ่ายการพยาบาลรับผิดชอบในการจัดระบบบริการพยาบาล กำหนด แนวทางปฏิบัติงานควบคุมกำกับ และประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายการพยาบาล ตลอดจนร่วมมือประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ เพื่อให้โรงพยาบาลสามารถให้บริการพยาบาลอย่างมี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานงานที่เหมาะสม จากการรายงานที่หนังสือ จึงทำให้ทั่วหน้าฝ่ายการพยาบาล ต้องพยายามบริหารงานให้สำเร็จตามเป้าหมายของฝ่ายการ พยาบาลและของ โรงพยาบาล ทำให้ทั่วหน้าฝ่ายการพยาบาลต้องแสดงพฤติกรรมที่เป็นทั้งแบบ

มุ่งงานและมุ่งลัมพันธ์ไปด้วยกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พราภิมา บุญกล้า (2528, หน้า ก-ค) ที่พบว่าหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลมีพฤติกรรมแบบมุ่งงานมากกว่ามุ่งคน ซึ่งเหมือนกับ การศึกษาของนงพราภ พิริยานุพงษ์ (2528, บทคัดย่อ) ที่พบว่าพฤติกรรมผู้นำในหน่วยงานที่มี ปริมาณงานมากจะเป็นแบบมุ่งงานมากกว่าความลัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ตามผู้นำควรมีพฤติกรรม ทั้งแบบมุ่งงานและแบบมุ่งลัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน (พวงรัตน์ บุญญาธุรกษ์, 2534, หน้า 1) เนரะผู้นำที่มีพฤติกรรมสูงทั้งแบบมุ่งงานและแบบมุ่งลัมพันธ์ ถือว่าเป็นหัวหน้าที่ดีที่สุด (Halpin, 1957, pp.39-40) และจากการวิจัยยังพบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรม เรื่องผู้บริหารก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง แสดงว่าผู้บริหารขาดการเตรียมในด้านนี้ จึงเป็นสาเหตุ ทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าบรรยายกาศองค์การด้านพฤติกรรมผู้นำมีบรรยายกาศองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง ได้

1.4 ด้านพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน คะແນນເຈລື້ອຕ້ານພຸດັງຮົມຂອງຜູ້ຮ່ວມງານ คือ 3.92 แสดงว่าบรรยายกาศองค์การในด้านนี้อยู่ในระดับดี โดยหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็น ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานมีลัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยมีการทำหน้าที่ เป้าหมายในการทำงานร่วมกัน มีการยอมรับบทบาทของแต่ละฝ่ายสนับสนุนการทำงานร่วมกันมี ความสามัคคีในหมู่คณะ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน สื่อสารกันด้วยความชื่อตรงและเปิด เผยเนื่องจากการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสูงส่วนใหญ่ใช้การทำงานเป็นทีมชั่งการทำงานเป็น ทีมนั้น สมาชิกทุกคนจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายในการทำงานอย่างชัดเจน จึงจะสามารถปฏิบัติงาน ในแบบที่ได้สำเร็จ ดังนั้นการที่สมาชิกที่มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน จะทำให้มีการ ยอมรับชั่งกันและกัน รวมทั้งมีความรู้สึกที่ดีต่องานภายในกลุ่ม และร่วมมือกันทำงานได้เป็นเวลา นานนอกจากนี้การทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามถ้ามีจุดมุ่งหมายและทิศทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นอย่าง ชัดเจน จะทำให้สมาชิกมองเห็นร่วมกันยอมรับนั้นโดยอิสระ ซึ่งจะช่วยพาให้กลุ่มไปสู่เป้าหมายนั้น ได้สำเร็จ (วินิจ เกตุช้ำและคอมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2519, หน้า 34) นอกจากนี้การติดต่อสื่อสาร กันด้วยความชื่อตรงและเปิดเผยในการทำงานร่วมกัน จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจต่อกันและเคารพในความลัมพันธ์ชั่งกันและกันภายในทีม (Kron & Dubin, 1981, p.31) โดยจะทำให้การทำงานภายในทีมประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

2. ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย

จากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 650 800 และ 1000 เตียงคือ 3.98 4.03 และ 4.16 ตามลำดับ (ตารางที่ 13) แสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความพึงพอใจในงานในระดับพึงพอใจมากใกล้เคียงกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม คือ 4.05 แสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความพึงพอใจในงานโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากเช่นกัน (ตารางที่ 12) สามารถอภิปรายได้ว่าหอผู้ป่วยเน้นหน่วยงานที่ให้บริการรักษาพยาบาลโดยตรงแก่ผู้ป่วย มีหัวหน้าหอผู้ป่วยทำหน้าที่บริหารงานภายในหอผู้ป่วย ซึ่งโดยส่ายงานแล้วเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญที่สุด เพราะนอกจากจะรับผิดชอบในการบริหารงานในหอผู้ป่วยที่ตนรับผิดชอบแล้ว ยังเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรพยาบาลในหน่วยงานสามารถทำให้วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการให้บริการผู้ป่วยสำเร็จหรือล้มเหลวได้ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าหอผู้ป่วยไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้หัวหน้าหอผู้ป่วยทุกคนในโรงพยาบาลศูนย์ทุกขนาด สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้ จึงทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีศักยภาพและไม่ลืมสิ่งความสุขในการปฏิบัติงาน สังผลให้เกิดความพึงพอใจในงานได้ สอดคล้องกับการศึกษาของลalloo ตันติศิรินทร์ (2520, หน้า 59) พบว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความพึงพอใจในงานสูงกว่าพยาบาลประจำการ ทั้งความพึงพอใจในงานรายด้าน และความพึงพอใจในงานโดยรวมทั้งหมดและจากแนวคิดของสเตรัส และเชเยลล์ (Strauss & Sayles, 1960, pp.119-121) ที่กล่าวว่าบุคคลจะรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการซึ่งพื้นฐานของเขามาได้นั่นคือปัจจัยทางด้านความสำเร็จในงาน ด้านอำนาจในการบริหารงาน และด้านความล้มเหลวที่ห่วงぶุคคล สามารถสนองความต้องการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม และเมื่อพิจารณาเบื้องรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านความสำเร็จในงาน ด้านอำนาจในการบริหารงาน และด้านการมีส่วนร่วมคือ 4.13 3.87 และ 4.13 ตามลำดับ (ตารางที่ 12) แสดงว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานในด้านด่าง ๆ อยู่ในระดับพึงพอใจ

มาก ซึ่งผู้วิจัยขอแยกอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

2.1 ความสำเร็จในงาน จากผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความสำเร็จในงานคือ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก (ตารางที่ 12) อภิปรายได้ว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีการวางแผนในการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามแผน มีอิสระในการปฏิบัติงานสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในหอผู้ป่วยได้อย่างเรียบร้อย ผู้ใต้บังคับบัญชาให้การยกย่องและยอมรับันดีอ ตลอดจนผู้บังคับบัญชาอยอมรับความสามารถในการปฏิบัติงานและให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้า ในตำแหน่งหัวหน้าที่จึงทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยรู้สึกว่า มีความสำเร็จในการปฏิบัติงานนั้นคือ ปัจจัยด้านความสำเร็จในงานสามารถตอบสนองความต้องการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสมสมจังมีผลทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนักวิชาการ พบว่า บุคลากรในระดับผู้บริหารมีความต้องการผลตอบแทนทางใจมากกว่าผลตอบแทนในรูปของเงิน (กฤชณา ศักดิ์ศรี, 2534, หน้า 361) และสังทิพยากราลทุกคนต้องการในการทำงานคือ ความภาคภูมิใจในตนเองการมีโอกาสได้ผูกพันกับงานในการทำงาน มีอิสระในการทำงาน มีบทบาทชัดเจน และรับรู้ในความสำเร็จของตน เองอัมมแสดงถึงลักษณะที่เป็นวิชาชีพ (Leddy & Pepper, 1989, p.4) สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจูงใจที่จะกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในงานได้

2.2 อำนาจในการบริหารงาน จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านอำนาจในการบริหารงานคือ 3.87 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (ตารางที่ 12) สามารถอภิปรายได้ว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยมีอำนาจเพียงพอในการตัดสินใจสั่งการบริหารงานภายในหอผู้ป่วยที่ตนเองรับผิดชอบผู้ใต้บังคับบัญชาอยอมรับในการปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผนแก้ไขปัญหาที่ผู้บังคับบัญชาเมื่อกำหนดในการเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ของโรงพยาบาล และสามารถต่อรองกับผู้บังคับบัญชาได้เมื่อพิจารณาหากและหน้าที่ความรับผิดชอบทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าหัวหน้าหอผู้ป่วยเป็นกฎหมายจำกัดภูมิของความร่วมมือ ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับต่างๆ ต้องมีความเชี่ยวชาญทึ้งค้านการให้บริการพยาบาลและบริหาร สามารถทำให้วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการบริการผู้ป่วยสำเร็จหรือล้มเหลวได้ (Steven, 1975, pp. 9-15) ดังนั้น อำนาจในการบริหารงานจึงเป็นสิ่งจูงใจที่สามารถตอบสนองความต้องการของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้เนื่องจากอำนาจเป็นปัจจัย

ที่จำเป็นสำหรับหัวหน้าหอดูป่วย
(Hoelzel, 1989, p.10)

ในอันที่จะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล

2.3 การมีส่ายลัมพันธ์จากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านการมีส่ายลัมพันธ์ คือ 4.13 นั่นคือ อญ្យในระดับความพึงพอใจมาก (ตารางที่ 12) ทั้งนี้อกกิประยได้ว่า ภายในหน่วยงานมีบรรยายกาศในการทำงานค่อนข้างดี มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกียรติซึ่งกันและกัน สื่อสารกันด้วยความชื่อตรงและจริงใจ นั่นคือผู้ร่วมงานกันผู้ใดบังคับบัญชาไม่สามารถล้อสารกันและมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานที่ดีต่อกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ประพันธ์ สุทธาวาส (2522, หน้า 145) ที่ว่าปัจจัยด้านการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานได้ และฟอล โคลน (Falclon, 1976, pp.346-348) กล่าวว่าองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน คือ สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานและสัมพันธภาพกับผู้นิเทศงาน ดังนั้นการมีความลัมพันธ์ที่ดีระหว่างหัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงานจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกเป็นสุขในการทำงานรู้สึกว่า เป็นหน้าต่าง ๆ ที่เข้าต้องประสบอยู่ได้รับการช่วยเหลือจากหัวหน้างาน ทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงานและก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานในที่สุด

3. ความลัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับความพึงพอใจในงาน

จากการวิจัยพบว่าบรรยายกาศองค์การมีความลัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) สามารถกิประยได้ว่าถ้าองค์การได้มีบรรยายกาศที่ไม่ดี มีการบริหารแบบใช้อ่าน่าจะคือ มีการตัดสินใจอยู่เฉพาะล้วนกลาง ผู้ปฏิบัติงานในองค์การต้องทำงานระเบียบอย่างเคร่งครัด จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีความรู้สึกไม่พึงพอใจในงาน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกันลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ขาดความเอาใจใส่และขาดความร่วมมือในการทำงาน ในทางตรงข้ามถ้าองค์การได้มีบรรยายกาศดี มีความลัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้ปฏิบัติงานในองค์การจะทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้ (Sweitzer, 1967, pp.167-182) เมื่อผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในงาน จะทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งมีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับสูงเท่าไร ก็จะทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงเท่านั้น (สมยศ นาวีกุล, 2526, หน้า 346) ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องเสริมสร้างบรรยายกาศในองค์การที่

สามารถสนองทั้งความต้องการของบุคลากรและขององค์การให้สอดคล้องกันเพื่อสร้างความมั่นคง และความอบอุ่นให้แก่บุคลากรในองค์การและเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงพยาบาล พบว่า บรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลขนาด 650 และ 800 เตียง มีความล้มเหลวทางบวกกับความพิงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ส่วนบรรยายกาศองค์การในโรงพยาบาลขนาด 1000 เตียง มีความล้มเหลว กับความพิงพอใจในงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 15) สามารถอภิปรายได้ว่าแม้ว่ากระทรวงสาธารณสุขจะกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้โรงพยาบาลศูนย์ทุกขนาดนำไปปฏิบัติ แต่เนื่องจากโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 1000 เตียงนั้น เป็นโรงพยาบาลศูนย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของกระทรวงสาธารณสุขทำให้หัวหน้าฝ่ายการพยาบาลมีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจทำให้ต้องเคร่งครัด ติดตามควบคุม นิเทศงานอย่างใกล้ชิด จึงทำให้หัวหน้าหอผู้ป่วยรู้สึกว่าถูกควบคุม ประกอบกับจากการวิจัย พบว่าพฤติกรรมของผู้บริหารในโรงพยาบาลศูนย์ส่วนใหญ่เป็นแบบมุ่งงานและมุ่งล้มเหลวไปด้วยกัน และจากตารางที่ 14 พบว่า บรรยายกาศองค์การด้านพฤติกรรมผู้นำนั้นมีความล้มเหลว กับความพิงพอใจในงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ ดังนั้นจึงทำให้บรรยายกาศ องค์การในโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 1000 เตียง มีความล้มเหลว กับความพิงพอใจในงานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าบรรยายกาศองค์การด้าน โครงสร้างขององค์การ ด้านกระบวนการที่ใช้ในองค์การ ด้านพฤติกรรมของผู้นำ และด้าน พฤติกรรมของผู้ร่วมงานต่างก็มีความล้มเหลวทางบวกกับความพิงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) ซึ่งผู้วิจัยขอแยกอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

3.1 โครงสร้างขององค์การพบว่ามีความล้มเหลวทางบวกกับความพิงพอใจในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) นั้นคือถ้ามีโครงสร้างขององค์การที่ดีและ ชัดเจน หัวหน้าหอผู้ป่วยมีแนวโน้มที่จะเกิดความพิงพอใจในงานกล่าวคือมีแผนภูมิที่แสดงให้เห็น ถึงความล้มเหลวที่หว่างส่วนประกอบต่างๆ ขององค์การมีการกำหนดบทบาท และหน้าที่อย่าง ชัดเจน มีรายงานการบันทึกนักกายภาพที่ชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้หัวหน้าหอผู้ป่วยสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างไม่ลับลับ สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งเจมส์ และโจนส์ (James & Jones อ้างใน กฤดาศักดิ์ศรี, 2534, หน้า 546) ได้กล่าวว่า

โครงสร้างขององค์การนี้มีความสำคัญต่อบุคลากรในความรู้สึกเจตคติ และส่งผลให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในงานได้

3.2 กระบวนการที่ใช้ในองค์การพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) นั่นคือวิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ที่ผู้บริหารนำมาใช้ในการปฏิบัติงานนั้นทำให้องค์การเกิดความคล่องตัวส่งผลทำให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจในงานตามมา กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ร่วมคิด ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ ร่วมวางแผนและเกิดความรู้สึกเห็นเจ้าขององค์การ ตลอดจนมีการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเนื่อง/อบรม/ดูงาน หรือประชุมวิชาการซึ่งการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเนื่องนั้นดูเบอร์เลย์ (Duberley, 1991, p.57) กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การเพิ่มพูนความรู้ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานพยายามและทำให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล ตลอดจนช่วยยกระดับมาตรฐานการพยาบาลให้สูงขึ้นได้ นั่นคือ เมื่อผู้บริหารมีการนำกระบวนการจัดการ วางแผน การตัดสินใจ การควบคุม การติดต่อสื่อสาร และมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานมาใช้ จะทำให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยมีความมั่นใจ และเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ดังนั้นกระบวนการ ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารนำมาใช้ในองค์การ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หัวหน้าทอกป่วยเกิดความพึงพอใจในงานได้

3.3 พฤติกรรมผู้นำพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) สามารถอธิบายได้ว่า ทักษะของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการซักจุ่งผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ร่วมน้อร์ม ใจก้มปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จตามเป้าหมายนั้นจะส่งผลทำให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจในงานได้ นั่นคือ เมื่อผู้บริหารซึ่ง Jenay แผนภูมิและวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยทราบก่อนลงมือปฏิบัติ จะทำให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยสามารถปฏิบัติงานได้อย่างไม่ลับสน และ เมื่อปฏิบัติงานไปแล้วผู้บริหารสามารถซึ่งให้เห็นข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานพร้อมทั้ง เสนอแนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว ตลอดจนให้กำลังใจและช่วยเหลือหัวหน้าทอกผู้ป่วยในการปฏิบัติงาน ซึ่งการแสดงพฤติกรรม ดังกล่าวจะส่งผลทำให้หัวหน้าทอกผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจในงานได้ สอดคล้องกับการศึกษา

ของนงนพรัตน์ นิริยานุพงษ์ (2529, นาคตต่อ) พบว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารชุมชนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานของพยาบาล และจากการศึกษาความพึงพอใจในงานของเอกสารวีแล็ปอีแวนส์ (Irvine & Evans, 1995, p.249) พบว่าภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานเช่นกัน ดังนี้นพฤติกรรมผู้นำจึงมีผลทำให้หัวหน้าทอผู้นำป่วยพึงพอใจในงานได้

3.4 พฤติกรรมของผู้ร่วมงาน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14) สามารถอภิปรายได้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานมีสัมพันธภาพที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยยอมรับบทบาทของกันและกันร่วมมือกันทำงาน มีความสามัคคีกันในหมู่คณะ สื่อสารกันด้วยความซื่อตรงและจริงใจโดยลักษณะของการบริการสุขภาพนั้นเป็นงานที่ครอบคลุมมิตริต่าง ๆ 4 มิติคือ การบำบัด รักษา น้องกันโรค การนี้มีส่วนทางการสุขภาพของผู้รับบริการซึ่งรวมทั้งผู้ป่วยและครอบครัวซึ่งเป็นงานที่จำเป็นต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างวิชาชีวและบุคลากรต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้งานดำเนินไปบรรลุเป้าหมาย ดังนี้เมื่อได้ไม่มีอุปสรรคขัดขวางการแลกเปลี่ยน หรือมีการประสานงานเพื่อให้การแลกเปลี่ยนดำเนินไปได้ความชัดแจ้งก็ไม่เกิดขึ้นและผลจากการที่ทำงานร่วมกันได้ดีโดยมีความชัดแจ้ง จะส่งผลให้บุคคลในกลุ่มเกิดความพึงพอใจมีความสามัคคีได้ผล งานที่บรรลุจุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ (สมคิด รักษาลัตย์, 2529, หน้า 38) นอกจากนี้ กิลเมอร์ (Gilmer, 1967, pp.380-384) กล่าวว่าถ้าบุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้ดี จะทำให้เกิดความพึงพอใจในงานได้มาก ดังนี้นพฤติกรรมของผู้ร่วมงานจึงมีผลทำให้หัวหน้าทอผู้นำป่วยพึงพอใจในงานได้

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ในการ เสริมสร้างธรรมาภิบาลให้แก่องค์การเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ให้แก่บุคลากรในองค์การ
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ในการที่จะจูงใจให้หัวหน้าทอผู้นำป่วยปฏิบัติงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

**3. เป็นข้อมูลสำคัญรับผู้บริหาร นำไปวางแผนเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์การ
ต่อไป**

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ทั่วหน้าหอผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าบรรยากาศองค์กรในโรงพยาบาลศูนย์ทั้ง โดยรวมและรายด้านล้วนให้ผู้มีภาระการศองค์การอยู่ในระดับดีแต่ও่าง ไร้ก้าวผู้บริหาร ก็ควรที่จะเสริมสร้างบรรยากาศองค์กรให้ดียิ่งขึ้นซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีการเสริมสร้างบรรยากาศองค์กรในโรงพยาบาลดังต่อไปนี้

1. จัดทำคู่มือการบริหารงานในฝ่ายการพยาบาล โดยเนื้อหาประกอบไปด้วย โครงสร้างขององค์การแสดงถึงสายการบังคับบัญชา, สายการนิเทศและประสานงาน ปรัชญา นโยบายวัตถุประสงค์และเป้าหมายของฝ่ายการพยาบาลหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากร ทางการพยาบาลระดับต่าง ๆ ลักษณะงานในตำแหน่งต่าง ๆ การจัดระบบการปฏิบัติงานบริการ พยาบาล การวางแผนงาน การควบคุมกำกับงาน การประเมินผลงาน การจัดระบบข้อมูล ข่าวสาร การบริหารงานในรูปของคณะกรรมการต่าง ๆ กฎระเบียบการปฏิบัติงาน การจัด สวัสดิการแก่บุคลากร

2. พัฒนาปรับปรุงคู่มือการบริหารงานในฝ่ายการพยาบาลทุก 3 ปี

3. จัดทำคู่มือการบริหารงานของทั่วหน้าหอผู้ป่วยเพื่อให้ทั่วหน้าหอผู้ป่วยได้เข้า ใจขอบเขตหน้าที่อย่างชัดเจนสามารถจัดระบบงาน และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทางด้าน การบริหาร การบริการ วิชาการและการประสานงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้งานเป็น ระบบมีความคล่องตัว และอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

4. ประเมินเทคนิคการบริหารที่นำมาใช้โดยตนเองและผู้ได้บังคับบัญชา

5. ศึกษาดูงานวิธีการบริหารจากโรงพยาบาลศูนย์อื่นๆ เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง

6. ควรมีหลักสูตรการเตรียมพยาบาลวิชาชีพเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ระดับต้น

7. ส่งเสริมให้มีการวางแผนงาน แก้ไขปัญหาและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาร่วมกัน

8. สนับสนุนทางด้านวิชาการโดยส่งเข้าร่วมประชุมวิชาการ อบรม คุณทั่งภายในและภายนอกโรงเรียน

9. ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยและนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงงาน

10. ส่งเสริมให้มีการทำแผนมาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกัน

11. จัดทำเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกต่างๆ ในการทำงานอย่างเพียงพอ

12. เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงงาน

13. จัดให้มีการประเมินผลกรรมการนิทรรศการจากผู้ได้บังคับบัญชา และผู้นิเทศงานเพื่อนำผลการประเมินมาพัฒนา

14. จัดให้มีการสำรวจความพึงพอใจในงานของบุคลากรในฝ่ายในระดับต่าง ๆ

15. จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงกับและกัน ตลอดจนสัมมนาร่วมกัน

16. จัดตุ้งงานนอกสถานที่ร่วมกับห้องศึกษาฯร่วมกัน

17. จัดให้มีกิจกรรมร่วมกันทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

นอกจากนี้จากการวิจัยยังพบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความพึงพอใจในงานโดยรวมและรายตัวน้อยในระดับมีความพึงพอใจมาก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีการเสริมสร้างให้หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับพึงพอใจมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. สนับสนุนให้หัวหน้าหอผู้ป่วยวางแผนงาน การปฏิบัติงานและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง

2. เปิดโอกาสให้หัวหน้าหอผู้ป่วยเสนอผลงานเด่นของตนเอง และนำมาเผยแพร่ให้เพื่อนร่วมงานได้รับทราบร่วมกัน

3. ให้อิสระในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

4. สนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

5. มอบอำนาจให้อย่างเพียงพอในการตัดสินใจสั่งการแก้ไขปัญหาภายในหอผู้ป่วย

6. ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงานหรือมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา

ต่าง ๆ ของฝ่ายการพยาบาล

7. ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายและกำหนดวิธีปฏิบัติงาน
ในทอผู้ป่วยที่รับผิดชอบ

8. ส่งเสริมให้เป็นคณะกรรมการต่างๆ ของฝ่ายการพยาบาลและของโรงพยาบาล

9. เปิดโอกาสให้เสนอความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ

10. จัดให้มีการประชุมเพื่อเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็นซึ่งกันและกัน

11. จัดทัศนศึกษา หรือดูงานนอกสถานที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความล้มเหลวที่ว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของ
บุคลากรระดับต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสูญ กระทรวงสาธารณสุข เช่น แพทย์
หันแพทย์ เภสัชกร พยาบาล นักกายภาพบำบัด

2. ศึกษาความล้มเหลวที่ว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้า
หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน กระทรวงสาธารณสุข

3. ศึกษาความล้มเหลวที่ว่างบรรยายการศองค์การกับความพึงพอใจในงานของหัวหน้า
หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลรัฐและเอกชน

4. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบรรยายการศองค์การในโรงพยาบาลระหว่าง
แพทย์ และพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลรัฐบาลและเอกชน

5. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในงานระหว่างผู้บริหารระดับต้น
กับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลรัฐบาลและเอกชน